

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 173/2011-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. apríla 2011 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 7 C 101/09 zo 17. júna 2010 a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 9 Co 426/2010-62 z 9. decembra 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. apríla 2011 doručená sťažnosť MUDr. Dušana Bíra (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namieta porušenie práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava I (ďalej len „okresný súd“)

pod sp. zn. 7 C 101/09 zo 17. júna 2010 a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 9 Co 426/2010-62 z 9. decembra 2010.

Zo sťažnosti a z priložených listinných dokumentov vyplýva, že sťažovateľ návrhom na začatie konania doručeným 30. marca 2009 sa stal účastníkom konania na strane navrhovateľa o náhradu škody a nemajetkovej ujmy proti odporcovi Slovenskej republiky, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, vedeným pred okresným súdom pod sp. zn. 7 C 101/09 (ďalej len „napadnuté konanie“).

V napadnutom konaní okresný súd vo veci samej rozsudkom č. k. 7 C 101/09-47 zo 17. júna 2010 návrh na začatie konania zamietol. Sťažovateľ proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie, o ktorom krajský súd rozsudkom č. k. 9 Co 426/2010-62 z 9. decembra 2010 (ďalej len „napadnutý rozsudok krajského súdu“) rozhodol tak, že rozsudok okresného súdu ako súdu prvého stupňa potvrdil.

Sťažovateľ vyjadruje nesúhlas s uvedenými rozhodnutiami okresného a krajského súdu, keďže ich považuje za protizákonné, pretože nimi došlo „k opätovnému znemožneniu účinných zákonných prostriedkov“.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Okresný súd Bratislava I porušil základné práva D. B. v konaní 7C/101/2009 garantované čl.6 ods. 1 dohovoru.

Krajský súd Bratislava porušil základné práva D. B. v konaní 9Co/426/2010 garantované čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru.

Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje rozsudok 9Co/426/2010-62 ako nezákonný zo dňa 09. 12. 2011 a vec vracia na ďalšie konanie prvostupňovému súdu.

Ústavný sud prikazuje OS BA I zaplatiť D. B. satisfakciu vo výške 20.000 EUR pre opakované delikty a porušovanie práv... plus úroky z omeškania vo výške 10% z dlžnej sumy od dňa povinnosti zaplatiť do zaplatenia, v prípade omeškania.

Ústavný súd prikazuje Krajskému súdu Bratislava zaplatiť D. B. satisfakciu dvojnásobnú, plus úroky z omeškania ak dôjde k omeškaniu.“

Podľa zistenia ústavného súdu sťažovateľ podal proti napadnutému rozsudku krajského súdu dovolanie.

Z dovolania sťažovateľa z 9. februára 2011, ktoré si ústavný súd vyžiadal v spolupráci s okresným súdom, vyplýva, že sťažovateľ v ňom namieta vady konania spočívajúce v odňatí možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku. Zároveň poukazuje na celkovú nesprávnosť vydaného rozhodnutia krajského súdu z hľadiska právneho posúdenia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa názoru ústavného súdu nie je v jeho právomoci o merite podanej sťažnosti konať a rozhodnúť.

Ako to vyplýva z citovaného ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy.

Proti postupu okresného súdu, ako aj jeho rozsudku vo veci samej bolo prípustné odvolanie ako riadny opravný prostriedok, ktoré sťažovateľ aj využil, a preto právomoc poskytnúť ochranu označeným právam sťažovateľa mal krajský súd v odvolacom konaní. Tým je zároveň vylúčená právomoc ústavného súdu.

Obdobné je to v prípade rozsudku krajského súdu, ktoré sťažovateľ podľa zistenia ústavného súdu napadol dovolaním [z dôvodov „*podľa § 237 písm. f)*“ pozn.], a preto právomoc poskytnúť ochranu označeným právam má teraz Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v rámci dovolacieho konania. Nie je totiž možné, aby právomoc poskytnúť ochranu označeným právam mal zároveň najvyšší súd aj ústavný súd.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. apríla 2011